

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΗΡΩΔΙΩΝΟΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ - ΥΠΑΤΗΣ
ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΟΣ ΕΝ ΥΠΑΤΗ.

Ψαλλομένη τῇ 8ῃ Ἀπριλίου

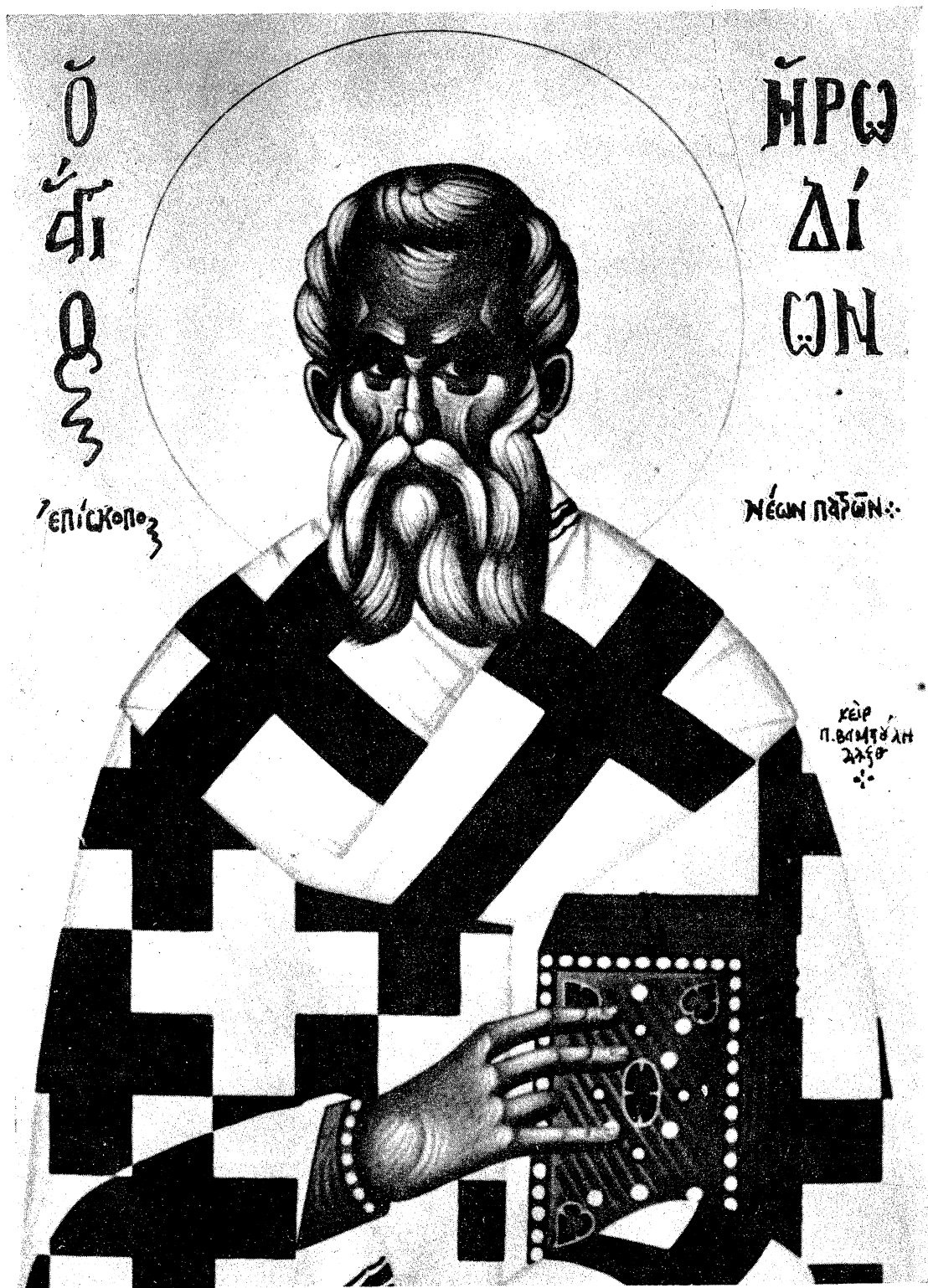
ΕΠΟΙΗΘΗ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ
ΥΠΟ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΜΙΚΡΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΟΥ
ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΑΘΑΝ. ΛΑΪΝΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ «ΑΣΤΗΡ» ΑΛ. & Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 10—ΑΘΗΝΑΙ—1980

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἡρωδίων (διὰ χειρὸς Π. Βαμπούλη, 1969)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«'Ασπάσασθε 'Ηρωδίωνα τὸν
συγγενῆ μου» 'Απ. Παῦλος (Ρωμ. 16,11).

'Η ἐκδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ 'Αγίου 'Ηρωδίωνος, Εὐαγγελιστοῦ τῆς Φθιώτιδος καὶ πρώτου 'Επισκόπου τῶν Νέων Πατρῶν - Ὑπάτης, ἔχει τὴν ἱστορίαν τῆς. Μίαν ἱστορίαν συνδεδεμένην μετὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς μου, Πρεσβυτέρου 'Αθανασίου 'Αποστ. Λαϊνᾶ, ὅστις ὑπηρέτησε τὴν 'Εκκλησίαν ἐπὶ μίαν ὀλόκληρον πεντηκονταετίαν - 1922 - 1973. 'Η πρώτη ἀκολουθία, πρὸς τιμὴν τοῦ 'Αποστόλου, ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ τὸ ἔτος 1929, ὅτε ὑπηρέτει ὡς ἐφημέριος εἰς τὸν 'Ιερὸν Ναὸν «'Αγιος Κωνσταντῖνος» Λουτρῶν Ὑπάτης. 'Ἦτο ἡ πρώτη προσπάθεια νὰ τιμηθῇ ὁ 'Αγιος 'Ηρωδίων δι' ἰδιαιτέρας ἀσματικῆς ἀκολουθίας. 'Η ἀκολουθία ἐκείνη δὲν ἦτο ἀνταξία τῆς προσφορᾶς τοῦ 'Αγίου, διὰ τοῦτο κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ὁ πατήρ μου, ἐπεθύμει ν' ἀναθεωρηθῇ αὐτὴ ἐν τῷ συνόλῳ καὶ ὠραίσθῃ δι' ὕμνων, τροπαρίων καὶ κανόνων ἀναλόγων πρὸς τὴν ἄθλησιν καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ 'Αποστόλου. Μοῦ ἀνέθεσε νὰ ἐπικοινωνήσω μετὰ τοῦ π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, δόκιμου Ὑμνογράφου τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας καὶ ζητήσω τὴν γνώμην του διὰ μίαν ἀναθεώρησιν τῆς ὑπαρχούσης ἀκολουθίας.

'Ο π. Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης ἀνέγνωσε τὴν ὑπάρχουσαν παλαιὰν ἀκολουθίαν, ἀλλ' εὗρεν αὐτὴν ἀδόκιμον καὶ ἐποίησεν νέαν ἐξ ἀρχῆς. 'Ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος ἦτο ἐτοίμη καὶ μοῦ ἐστάλη πρὸς δημοσίευσιν. 'Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀειμνήστος πατήρ μου ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, τὴν 4ην Ἰουλίου 1974. Δὲν ἠτύχησε νὰ ἴδῃ, ἔστω καὶ χειρόγραφον, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ 'Αγίου 'Ηρωδίωνος. 'Ἐν συνεχείᾳ ἦλθον εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Δαμασκηνοῦ, ἵνα ὑποβληθῇ αὐτὴ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν 'Ιερὰν Σύνοδον τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος πρὸς ἔγκρισιν.

'Η ἀκολουθία τοῦ 'Αγίου 'Ηρωδίωνος, ποιηθεῖσα ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ δοκίμου ἀσματογράφου τῆς 'Ανατολικῆς 'Εκκλησίας π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ἐγκρίσει καὶ εὐλογία τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου, παραδίδεται εἰς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς Φθιώτιδος πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν αὐτὴν ἐκπληρῶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀειμνήστου Πατρὸς μου, Πρεσβυτέρου 'Αθανασίου 'Απ. Λαϊνᾶ, νὰ τιμηθῇ ὁ Εὐαγγελιστῆς τῆς Φ θ ι ὠ τ ι δ ο ς, 'Αγιος 'Ηρωδίων, δι' ἀνταξίας ἀκολουθίας.

Εὐχαρισταὶ πολλὰ εἰς τὸν φίλον ἀγιογράφον ἱερέα τῆς Ὑπάτης π. Δημήτριον Καραγιάννην, ὁ ὁποῖος ἐφιλοτέχνησε τὰ σχέδια ποὺ στολίζουν τὴν παρούσαν ἀκολουθίαν.

Ὑπάτη, 8η Ἀπριλίου 1975

Θ. Α. ΛΑΪΝΑΣ

ΕΠΙΣΤΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΕΜΜΑΔΟΥ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΜΜΑΔΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 Π.Τ. 140

Μ.Σ.Ε.Θ. ΛΑΤΡΕΙΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ ΤΗ.

14-10-74

ΠΡΩΤ. Α. 1012/4846

ΔΙΕΚΠ. 1858

ΘΕΜΑ:

Πρός
τόν Σεβ. Μητροπολίτην Φθιώτιδος
Κύριον Δαμασκηνόν

Είς Λαμίαν

Σεβασμιώτατε έν Χριστώ άδελφέ,

Έχοντες όπ'όψιν τήν όποβληθεΐσαν ήμίν διά τοϋ όπ'αριθ. 1026/10.5.74 όμετέρου έγγραφου Ίερών Άκολουθίαν τοϋ Άγιου Ήρωδίου έπισκόπου Νέων Πατρών, ποιηθείσαν όπό τοϋ Όσιωτ. Μοναχοϋ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ός και τήν σχετικήν εισήγησιν τοϋ Σεβ. Μητροπολίτου Κοζάνης κ. Διονυσίου, ός Προέδρου τής Μ.Σ.Ε.Θ.Λατρείας, Συνοδική άποφάσει έγκρίνομεν ταύτην ός καλώς έχουσαν καθ'όσον οϋδέέν τό άπάδον πρός τε τά δόγματα και τάς παραδόσεις τής καθ'ήμας Άγιωτάτης Όρθοόδοξου Έκκλησίας περιέχεται έν αύτῃ και παρακαλοϋμεν όπως κατά τήν τάξιν, όποβάλλητε ήμίν πέντε αντίτυπα τής έκδοθησομένης άνωτέρω Ίερās Άκολουθίας διά τό άρχείον τής Μ.Σ.Ε.Θ.Λατρείας.

Έπί τούτοις κατασπαζόμενοι τήν Ύμετέραν Σεβασμιότητα έν Κυρίω, διατελοϋμεν μετ'άγάπης

Βασίλειος Γερασίμου Μικραγιαννανίτου

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Διότ. Κοτς

Κοινοποίησης:

Μ.Σ.Ε.Θ.Λατρείας - Ένταύθα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΜΡΩΔΙΩΝΟΣ

Ἐπισκόπου Νέων Πατρῶν

Μαρτυρήσαντος ἐν Ὑπάνη

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 8ῃ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Α. ΛΑΪΝΑΣ

Ἐφημέριος τοῦ ἐν Λουτροῖς Ὑπάνης Ἱεροῦ Ναοῦ

ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

«Πορευθέντες οὖν
μαθητεύσατε
πάντα τὰ ἔθνη,
εἶπεν ὁ Κύριος»

Πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

1929

Ἀπριλίου ἡ
Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου
Ἡρωδίου,
ἐνὸς ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, καὶ πρώτου
Ἐπισκόπου Νέων Πατρῶν (Ἰπάτης).

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Ἰστῶμεν στίχους δ' . καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α' . Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἦ ἦν χάριν τοῦ Πνεύματος λαμπρῶς, τῇ ψυχῇ δεξάμενος, τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, ὠφθης καὶ σύσκηνος, ὡς τοῦ θείου Παύλου, συγγενῆς καὶ μέτοχος, θεόφρον Ἡρωδίων Ἀπόστολε· διὸ ἐκήρυξας, τοῦ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον, δι' οὗ κόσμῳ, δέδοται ἡ ἄφεσις.

Ἦ ῶ λόγῳ τῆς χάριτος σοφέ, τὰς ψυχὰς ἐφώτισας, καὶ τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, θείῳ κηρύγματι, τοὺς ἐν Νέαις Πάτραις, ἐνοικοῦντας πρότερον, ἐκλάμπσας ἐν αὐταῖς ὡσπερ ἥλιος, βίου λαμπρότητι, Ἡρωδίων παμμακάριστε· διὰ τοῦτο, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ἦ ολλοὺς καθυπέστης πειρασμούς; καὶ πληγὰς καὶ μάστιγας, Χριστοῦ κηρύττων τὸ ὄνομα, ἐνθέῳ στόματι, καὶ τμηθεὶς τὴν κάραν, αἵματι κατήρδευσας, τῆς πίστεως τὸν σπόρον Ἀπόστολε· διὸ ἐξήνθησαν, εὐσεβείας ἄνθη εὖσσμα, ἐν Ἰπάτῃ, πόλει τῇ τιμῶσῃ σε.

Ἦ οιμένα καὶ πρόεδρον σεπτόν, Νέαι Πάτραι ἔσχον σε· πρῶτος ἐν ταύταις γὰρ Ἁγιε, Χριστὸν ἐκήρυξας, καὶ πρῶτιστος τούτων, Ἱεράρχης πέφηνας, καὶ θεῖος Ἡρωδίων διδάσκαλος· διὸ τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν ἐορτάζοντες, πρεσβευτὴν σε πρὸς Χριστὸν προβάλλομεν.

Δόξα. Ἦχος β΄

Ευαγγελίου τῆς χάριτος, μυσταγωγὸς θεοειδῆς, κλήσει ἁγία λε-
λαμπρυσμένος, ὠφθης Ἀπόστολε· τὴν ἐν Χριστῷ γὰρ σωτηρίαν,
λόγῳ καὶ ἔργῳ διατρανῶν, ἐξ ἀναξίων ἀξιούς, Κυρίῳ προσενήνοχας,
οἷς ἐπέστης ἐκφαίνων τὰ κρείττονα, Ἡρωδίων μακάριε· καὶ τὸν δρόμον
τελέσας, ἐπαξίων ἐπάθλων ἔτυχες, παρὰ τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, τοῦ
πᾶσι παρέχοντος, διὰ σοῦ τὸ θεῖον ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Παύλου ὦν συγγενῆς, τρισμάκαρ Ἡρωδίων, τούτου εἰκὼν ἐδείχθης
καὶ ἅπασι κηρύττεις, Χριστοῦ τὴν ἐνανθρώπησιν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Χάριν ὁμολογεῖ, Νέων Πατρῶν ἡ πόλις, παμμάκαρ Ἡρωδίων· τῷ
γὰρ κηρύγματί σου, τῆς πλάνης ἠλευθέρωται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Πθλησας ἀνδρικῶς, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν ἐχθρὸν καθεῖλες,
μαρτυρικοῖς ἀγῶσιν, Ἀπόστολε μακάριε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πόγον σε τοῦ Θεοῦ, σύνδρονον τῷ τεκόντι, καὶ Πνεύματι τῷ θεῷ,
ὁ Ἡρωδίων κόσμῳ, Χριστέ Σωτῆρ ἐκήρυξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πέλυται ἡ ἀρά, τῷ τόκῳ σου Παρθένε· τὸν γὰρ τὴν ἁμαρτίαν, νε-
κρώσαντα τεκοῦσα, ζωὴν τῷ κόσμῳ ἔβλυσας.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐ-
σπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέ-

κραξα ιστῶμεν στίχους στ'. ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ως συγγενῆ σε τοῦ Παύλου καὶ ἀφομοίωμα, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ἱερὸν ὑπῆρέτην, καὶ στόμα εὐσεβείας περιφανές, Ἡρωδίων Ἀπόστολε, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε τοῦ Χριστοῦ, ἐορτάζουσα τὴν μνήμην σου.

Ἐὼν Ἑβδομήκοντα ἓνα Χριστός σε ἔδειξεν, Ἀγίων Ἀποστόλων, Μαθητῆς θεηγόρον, θεόφρον Ἡρωδίων, ὡς ἀρετῶν, ἱερὸν ἐνδιαίτημα· ἐνθεν ἐκλάμπεις τῷ κόσμῳ ὡς ἀστραπή, ἀληθείας τοῖς διδάγμασι.

Ἐὼν Πατρῶν σε ἡ πόλις πρῶτον πεπλούτηκε, ποιμένα θεογόρον, καὶ σοφὸν ὑποφήτην, θεόφρον Ἡρωδίων τῆς πρὸς Χριστόν, μυστικῆς οἰκειώσεως· ὅθεν τελοῦσα τὴν μνήμην σου τὴν λαμπράν, καταφεύγει τῇ πρεσβείᾳ σου.

Ἐῆς εὐσεβείας τῷ λόγῳ πλάνης τὴν ἄκανθαν, ἐκ τῶν ψυχῶν ἐκτίλας, ὡς Ἀπόστολος θεῖος, καρδίας χερσωθείσας ὕλη παθῶν, ἐνεούργησας ἐνδοξε, καὶ καρποφόρους ἀνέδειξας τῷ Χριστῷ, ἀρετῶν φέρειν τοὺς στάχυας.

Ἐὸς σπαραγμοὺς τῆς σαρκός σου στερρῶς ὑπήνεγκας, καὶ ρείθροις τῶν αἱμάτων, Νέων Πατρῶν τὴν χθόνα, ἡγίασας παμμακάρι ὡς τοῦ Χριστοῦ, μιμητῆς καὶ Ἀπόστολος· διὸ ὡς μέγαν προστάτην σε καὶ θερμόν, Ἡρωδίων μακαρίζομεν.

Ὁτῆς Ὑπάτης προστάτης καὶ θεῖος ἔφορος, καὶ πρὸς Θεὸν μεσίτης, καὶ λαμπρὸς πολιούχος, ὁ μύστης τῶν ἀρρήτων καὶ τοῦ Χριστοῦ, θεηγόρος Ἀπόστολος, ἀνευφημείσθω ἀξίως νῦν παρ' ἡμῶν, Ἡρωδίων ὁ πανεύφημος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐἡμερον ἡ τοῦ Ἀποστόλου Ἡρωδίωνος μνήμη, Ἀποστολικὴν χάριν ἐκλάμπουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπέφανε· τοῦ γὰρ φωτὸς τοῦ ἀληθινοῦ, ἐκφαίνει τὴν δόξαν, καὶ σκότος παθῶν λύει, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἀρετῶν, ἰδύνει τοὺς βοῶντας· χαίροις ὁ τοῦ Παύλου συγγενῆς, καὶ τῶν τρόπων μιμητῆς, ὡς τῶν Ἑβδομήκοντα Μαθητῶν συνάριθμος· χαίροις ὁ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τῆς ἐν Χριστῷ οἰκονομίας, τὸ μέγα μυστήριον

κηρύξας· χαίροις ὁ τῆς ἐν Νείαις Πάτραις Ἐκκλησίας ἰδρυτῆς, καὶ θεμέλιος ἄρρηκτος, καὶ ὑποφῆτης ἐνθεώτατος, Ἀπόστολε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ἦν φύλαττε ἀκλόνητον, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Πίς μὴ μακάρισει σε Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α'. 3).

Ἀδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστί) λυπηθέντας ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν, τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α'. 13).

Ἀγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀνατροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται: Ἄ-

γιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀνατρέφετε, εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀνατροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ'. 11).

Ἄγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκε ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ· καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Εἰς τὴν Λιτῆν, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἐὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἢ ἐν Ὑπάτῃ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ, Ἡρωδίωνος τὸν θείον, ποιμένα καὶ πρόβολου, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολον σχοῦσα· ἀπαρχὴ γάρ σοι ἁγία, τῶν κρειπτόνων γέγονε, καὶ τῆς πλάνης ἀπαλλαγὴ, καὶ τῆς ἐν Θεῷ υἰοθεσίας, ὁδηγὸς σωτήριος, καὶ μυσταγωγὸς θεόληπτος· καὶ μαρτυρικῶ τέλει σφραγίσας, τὸ τῆς πίστεως μυστήριον, ἀμέσως ἐντυγχάνει Κυρίῳ, πάσης βλάβης ρύεσθαι, καὶ δεινῶν ἐπιφορῶν, τοὺς ἐκ πόθου αὐτὸν γεραίροντας.

Ἦχος β'.

Ἐοῦ Παρακλήτου ἠμφιεσμένος τὴν χάριν, ὡς φῶς τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, Ἡρωδίων θεοφόρε Ἀπόστολε· καὶ τοῦ μὲν σκότους τὰ ὑψώματα, τῆς πλάνης τὰ φρυάγματα, τῷ φέγγει τῶν λόγων, καὶ τῇ τῶν ἔργων ἰσχύϊ, καταβαλὼν ἐθριάμβευσας· τοὺς ὑπ' αὐτῶν δὲ ἐζωαρημένους, τῆς ζοφερᾶς δουλείας ἀπαλλάξας, υἱοὺς φωτὸς ἀνέδειξας, προσαγαγὼν Χριστῷ σεσωσμένους· διὸ ὡς στόμα θειὸν σε, καὶ οὐρανίων μυστηρίων κήρυκα, καὶ τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος μάρτυρα, τιμῶμεν βοῶντες· Ἀπαύστως πρέσβευε Ἄγιε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ως τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, τῇ συγγενείᾳ σεμνυνόμενος, σκεῦος εὐ-
χρηστον πρὸς ὑπουργίαν θείαν, καὶ ἀποστολὴν σωτήριον, τοῖς ἔ-
θνεσι πέφηνας, Ἡρωδίων Ἀπόστολε ἐνόηξεν τῆς γὰρ δόξης τοῦ Χρι-
στοῦ, τοῦ μέχρι σαρκὸς πτωχεύσαντος, τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἐκήρυξας,
τῆς νοητῆς πενίας ἀπιστῶν, τοὺς λιμώττοντας τοῖς πάθεσι καὶ τῶν
ἀρρήτων τὴν γνῶσιν καταγγείλας τοῖς θαύμασιν, ἡθῶν ἀμέμπτων
εἰκόνα, τῷ βίῳ διέγραψας, τοῖς πιστῶς δεξαμένοις σε. Καὶ νῦν Χρι-
στὸν ἰκέτευε, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος δ'.

Αποστολικὴν πορείαν διαδραμών, τῆς σωτηρίας τὰ διδάγματα, πᾶσι
διέσπειρας, ὡς τοῦ Πνεύματος ὄργανον, Ἡρωδίων Ἀπόστολε καὶ
ἐν Νέαις Πάτραις γεγονώς, ἐκ ριζῶν τὴν πλάνην ἀνέσπασας, καὶ θεο-
γνωσίαν ἐφύτευσας, ἐν λογικαῖς ἀρούραις, ὡς σοφὸς οἰκονόμος ψυχῶν
καὶ ὡς θῦμα τέλειον, καὶ προσφορὰ ἁγία Χριστῷ προσήχθης, μαρτυ-
ρικῶς τελειούμενος, καὶ ἰλασμὸν ἡμῖν αἰτούμενος, τοῖς τελοῦσι τὴν μνή-
μην σου.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Πῆν δοθεῖσάν σοι χάριν ἄνωθεν, μαρτυρικῶ αἵματι ἐδόξασας, ὡς
νομίμως ἀθλήσας, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε τοῦ γὰρ Σωτῆρος τὸν
θάνατον, καλῶς ἐμιμήσω, ὡς τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ ἀκολουθήσας, ἐν τῇ
ἀπαρνήσει τῆς σαρκός· καὶ νῦν τῆς δόξης αὐτοῦ, σὺν Ἀποστόλοις μετέ-
χων, καὶ σὺν Μάρτυσι δοξαζόμενος, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, Ἡρωδίων μα-
κάριε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, τῶν ἑβδομήκοντα ὁ θεῖος συνάρι-
θμος, Ἀπόστολε Ἡρωδίων, τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, μιμητῆς ἐν
πᾶσι καὶ ὁμόζηλος· ὁ λόγων λαμπρότητι, καὶ θαυμάτων δυνάμεσι, Χρι-
στοῦ κηρύξας, τὴν ἀπόρητον κένωσιν, ἐν τοῖς ἔθνεσι, Παρακλήτου τῇ
χάριτι· ὄθεν πολλοὺς ἐπιστρέψας, ἐκ πλάνης πρὸς Κύριον, αὐτῷ λα-
τρεύειν ἀμέμπτως, βίου καὶ τρόπων χρηστότητι· Ὅν νῦν ἐκδυσώπει,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Χαίροις ὁ τῆς Ὑπάτης φωστήρ, καὶ πολιοῦχος καὶ ποιμὴν καὶ διδάσκαλος, Ἀπόστολε Ἡρωδίων, μύστα Χριστοῦ ἱερέ· ἐν αὐτῇ γὰρ πρῶτος ἀνεκήρυξας, τὸν λόγον τῆς πίστεως, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, φανερωθεῖσαν, ἐν σαρκὸς ὁμοιώματι, καὶ τὸν ἄνθρωπον, τῆς φθορᾶς ἀφαρπάσασα· ὅθεν μυρίων πρόξενος, καλῶν ὥφθης ἔνδοξε, τῇ σοὶ λαχούσῃ μερίδι, τῇ ἐπιπνοίᾳ τοῦ κρείττονος· καὶ νῦν ταύτῃ δίδου, τὴν θερμὴν σου προστασίαν, ὡς συμπαθέστατος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Αἴγλη λελαμπρυσμένος σοφέ, τοῦ Παρακλήτου ὡς Ἀπόστολος ἔνθεος, ὡς ὄρθρος πᾶσι προφαίνεις, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, τῆς δικαιοσύνης φῶς τὸ ἄδυτον· καὶ Φθίαν κατέλαβες, Ἡρωδίων μακάριε, Νέων Πατρῶν δέ, ὁδηγὸς πρὸς ἐπίγνωσιν, θείαν πέφνησας, σωτηρίῳ κηρύγματι· ὅθεν πόνοις ἀθλήσεως, δοξάσας τὸν Κύριον, ἀντεδοξάσθης ἀξίως, παρὰ τοῦ σέ θαυμαστώσαντος· Ὅν νῦν ἐκδυσώπει, τοῦ διδόναι τῇ σῇ ποιμνῇ, τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ως Ἀπόστολος Χριστοῦ, καὶ Ἀθλητῆς ἐν Μάρτυσι, διπλῶν βραβείων ἠξιώσαι, Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε· γεωργῶν γὰρ τὰ κρείττονα, καὶ οἰκείῳ ὑποδείγματι ἐκφαίνων, τὴν ἐν Χριστῷ γενομένην λύτρωσιν, ὡς θυσία καθαρὰ, προστηχῆθης Κυρίῳ χερσὶν ἀνόμων τελειωθείς, Ἡρωδίων παμμακάριστε. Καὶ νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ἀμέσως ἀπολαύων, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου...

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ρῆς Ὑπάτης φωστῆρα καὶ ποιμένα θεόληπτον, τοῦ Παρακλήτου σε χάρις, Ἡρωδίων ἀνέδειξεν· ἐν ταύτῃ γὰρ Ἀπόστολε τὸ φῶς, ἐκήρυξας τὸ θεῖον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὠδήγησας πρὸς πίστιν τὴν ἀληθῆ, τοὺς εὐσεβῶς βοῶντάς σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ κρείττονα.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ χαῖρε...

Ἄπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ως ἥλιος λαμπρός, ὡς πολύφωτον ἄστρον, κινούμενος σοφέ, θεϊκῇ ἐπινεύσει, ἐν Νέαις Πάτραις ἔλαμψας, καὶ τὸν ζόφον διέλυσας, θεία χάριτι, τῆς χαλεπῆς ἀμαρτίας, πᾶσιν ἄφεςιν, τὴν ἐν Χριστῷ Ἡρωδίων, κηρύττων Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ὑπερφυῶς, σωματώσασα Κόρη, καὶ μείνασα Ἀγνή, μετὰ τόκον τὸν θεῖον, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, τὴν πεσοῦσαν ἀνύψωσας, καὶ ἐδέωσας, ἐν μετοχῇ ἀπορήτῳ. Ὅθεν Δέσποινα, ὡς ἀπαρχὴν σωτηρίας, ἀπαύστως ὑμνοῦμέν σε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ροῦ Παύλου ὁμότροπος, ὡς συγγενῆς εὐκλεῆς, ἐδείχθης Ἀπόστολε, ὡς τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, τρωθεὶς τὴν διάνοιαν ὅθεν τῆς εὐσεβείας, πρακτικὸς ὑποφῆτης, ὥφθης ἐν Νέαις Πάτραις, νεουργήσας καρδίας, ἐκ πλάνης καὶ κακίας, πρὸς θεϊαν ἐπίγνωσιν.

Θεοτοκίον.

Ρεκοῦσα ἐν σώματι, δίχα τροπῆς καὶ φερμοῦ, Θεὸν τὸν ἀσώματον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, τὰ πάλαι πεπλήρωσας, ἅπερ Πνεύματι θείῳ, προκατεῖδον Προφῆται, λύσασα τὴν ἀρχαίαν, τοῦ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν διό σε Θεοτόκε, πιστῶς αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄρωγὸν καὶ προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα, οἷα θεμέλιον λίθον τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς, ἡ Ὑπάτη εὐλαβῶς ἀνακηρύττει σε, ὁδηγηθεῖσα ὑπὸ σοῦ, πρὸς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, Ἀπόστολε Ἡρωδίων· διὸ καὶ πόθῳ γεραίρει, τὴν ἱεράν καὶ θείαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἄειπάρθενε Κόρη θεοχαρίτωτε, ἡ τὸν Θεὸν τῶν ἀπάντων σαρκὶ κήσασα, τῆς σαρκὸς μου τὰ δεινὰ πάθη θεράπευσον, καὶ μετανοίας τῷ φωτί, λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, τοῖς πάθεσι σκοτισθεῖσαν, ἵνα βαδίζω τὴν τρίβον, τὴν πρὸς ζωὴν ἄγουσα ἄληκτον.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει...

Ζήτηι τῇ η' Νοεμβρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Ἐοῦ Παρακλήτου τὸ φῶς, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τοῖς Ἀποστόλοις συναρίθμιος ὄφθης, Ἡρωδίων μακάριε· καὶ Ἀποστολικὴν ἀνύσασ πορείαν, μαρτυρικὸν ἀγῶνα διήθλησας, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ· οὗ τῷ θρόνῳ παρεστώς, σὺν νοεροῖς λειτουργοῖς, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου φέρων τήνδε ἀκροστιχίδα.

«Τῷ Ἡρωδίῳ ἀσμα πόθῳ πλέκω. Γερασίμου».

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ρριάδος τὴν ἔλλαμψιν, λαμπρῶς δεχόμενος Ἄγιε, φῶς θεῖον παράσχου μοι, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἵνα μέλψω σου, τοὺς δρόμους Ἡρωδίων, οὓς ὑπὲρ τῆς πίστεως, Χριστοῦ διήνυσας.

Ως θεῖος συνάριθμος, τῶν Ἑβδομήκοντα Ἄγιε, Μυστῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἰσοστάσιος, πλήρης γέγονας, σοφίας τῆς ἐνθέου, ἐκ θεοῦ πληρώματος, Χριστοῦ Ἀπόστολε.

Ἡ χάρις Ἀπόστολε, τοῦ Παρακλήτου φοιτήσασα, τῷ θείῳ σου στόματι, ρήτορα ἐνθεον, σὲ ἀνέδειξε, θεόφρον Ἡρωδίων· πᾶσι γὰρ ἐκήρυξας, Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν.

Θεοτοκίον.

Τυσθῆναι τῆς χείρονος, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος, δίδου μοι δύναμιν· σὺ γὰρ Ἀχραντε, ἐλπίς μοι σωτηρίας· καὶ σῶσόν με δέομαι, τῇ ἀντιλήψει σου.

Ῥδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Ως ἄστρον πολύφωτον ἐπέστης, τῆς δόξης τὸν Ἥλιον Χριστόν, ἐν Νεαῖς Πάτραις ἐνδοξε, κηρύττων θεῖω στόματι, καὶ πλάνην τὴν σκοτόμαιναν, διασκεδάζων Ἀπόστολε.

Αυνάμει ἦν ἔλαβες θεόθεν, ρωσθεῖς τῆς σαρκὸς τὸ ἀσθενές, ἐξῆλθες ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ σωτηρίαν ἅπασιν, εὐηγγελίσω Ἄγιε, τοῖς τῇ ἀπάτῃ δουλεύουσι.

Ιλύος παθῶν ψυχὰς καθαίρων, καὶ νόσους ἰώμενος δεινὰς, καὶ πονηρίας πνεύματα, ἐλαύων θείῳ Πνεύματι, ὦ Ἡρωδίων ἐνδοξε, Χριστόν κηρύττεις τοῖς ἅπασιν.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνος πυρίμορφος βαστάζεις, τὸν πάντα βαστάζοντα δρακί, Χριστόν τὸν Ὑπεράγαθον, Ὑπεραγία Δέσποινα· διὸ ἀπὸ κοπρίας με, παθῶν ἐξέγειρον δέομαι.

Κάδισμα. Ἦχος πλ. δ'. τὴν Σοφίαν καὶ λόγον.

Γυγενῆς ὢν τοῦ Παύλου καὶ μιμητῆς, ὡς τοῦ πάντων Δεσπόζοντος Μαθητῆς, τούτῳ ἐκοινωνήσας, καὶ τοῦ ζήλου Ἀπόστολε, καὶ πειρασμούς ὑπέστης, καὶ θλίψεις καὶ θάνατον, ὡς ἂν πολλοὺς προσάξης, Χριστῷ διὰ πίστεως· ὄθεν ἐπαξίως, οὐρανίων βραβείων, καὶ δόξης τῆς κρείττονος, κοινωνὸς ἀναδέδειξαι, Ἡρωδίων πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Μὲν Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ Λυτρωτὴν, τετοκυῖα ἀφράστως Μῆτερ Ἄγνη, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, διὰ σπλάγχνα χρηστότητος, μορφὴν τὴν ἀνθρωπίνην, λαβόντα καὶ σώσαντα, Ἀδὰμ τὸν πεπτωκότα, ἀπάτη τοῦ ὄφεις, ὄφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν Θεοτόκε, καὶ πάσης τῆς κτίσεως, ὑπερέχουσα Ἀχραντε, ὡς Ἀγγέλων βασίλισσα· διὸ τὰ μεγάλαια τὰ σά, ἀνυμνοῦντες χαίρέ σοι κραυγάζομεν, προστασία τοῦ κόσμου, καὶ πάντων ἀνάπλασις.

ᾠδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ξόμον τὸν τῆς χάριτος διατρανῶν, πᾶσιν Ἡρωδίων Ἀπόστολε, τῆς ἀνομίας, ἐλυτρώσω τοὺς λαοὺς, τοὺς δεξαμένους Ἄγιε, πίστει τὸ σωτήριο κήρυγμα.

Ιασιν καὶ λύτρωσιν καὶ φωτισμόν, καὶ υἰοθεσίαν οὐράνιον, κομίζων ὄφθης, ὡς Ἀπόστολος Χριστοῦ, τοῖς ἐν ταῖς Νέαις Ἄγιε, Πατραις ἐνοικοῦσιν ἐν Πνεύματι.

Αφθονον πηγάζων ἀπὸ τῶν σῶν, ἱερῶν χειλέων Ἀπόστολε, λόγον καὶ χάριν, ὡσπερ θεῖον γλυκασμόν, τὸν τοῦ ἐχθροῦ ψυχόλεθρον, ἰὸν Ἡρωδίων κατέκλυσας.

Γκέπη σου προστρέχουσα τῇ ἱερᾷ, Ἰπάτης ἡ πόλις κραυγάζει σοι, ἀπὸ μυχίων, Ἡρωδίων θαυμαστέ· Σὺ σου ἰσχύς Ἀπόστολε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν πρέσβυς ἄγρυπνος.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Ἀειπάρθενε τοῦ Λυτρωτοῦ, Κεχαριτωμένη Παντανάσσα, τῆς τοῦ Βελιάρ, ἐπηρείας χαλεπῆς, ἀπάλλαξόν με δέομαι, φόβῳ με τῷ θεῖῳ τειχίζουσα.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Αθλήσεως σκάμμασι, τὸ ἱερόν σου κήρυγμα, πᾶσιν Ἑρωδίων βεβαιώσας, Χριστοῦ τὸ πάθος χαίρων εἰκόνισας, καὶ διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν, ἤρθης τὴν αἰώνιον, θεοκήρυξ Ἀπόστολε.

Πληγαῖς προσωμίλησας, καὶ ἀλγηδόσιν Ἄγιε, τῇ τῶν δυσσεβούντων ἀπηνεΐα, καὶ τὴν κακίαν ἐχθροῦ ἐπλήγωσας, τῇ ὑπομονῇ σου τῇ στερεῶ, Ἑρωδίων ἐνδοξε διὰ τοῦτο δεδόξασαι.

Θεῖος Ἀπόστολος, ὁ συμπληρῶν τὸ πρότερον, τὴν τῶν Ἑβδομήκοντα χορείαν, ὕστερον ὠφθη ποιμὴν καὶ πρόεδρος, πρῶτιστος τῶν Νέων τε Πατρῶν, τοῦ Χριστοῦ τῇ χάριτι, Ἑρωδίων ὁ πάνσοφος.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ καθαρῶτατον, ἐδείχθης ἐνδιαίτημα, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, τοῦτον χωρήσασα ἐν νηδύϊ σου, καὶ προαγοῦσα τοῖς ἐν γῆ, σώζοντα Πανάμωμε, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν θείαν ταύτην.

Ως Ἱεράρχην σε πρῶτιστον, καὶ κήρυκα τοῦ λόγου τῆς χάριτος, ὠδαῖς καὶ ἄσμασιν, ἢ ἐν Ἑπάτῃ Ἀπόστολε, γεραίρει Ἐκκλησία, Χριστὸν δοξάζουσα.

Παθῶν ἀπήλλαξας Ἄγιε, τοὺς πίστει δεξαμένους τὸν λόγον σου, ψυχῆς καὶ σώματος, τῇ δεδομένη σοι χάριτι, θεόφρον Ἑρωδίων, ἐκ θείου Πνεύματος.

Αυχνία ὠφθης πολύφωτος, τὸ φῶς Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, σοφῶς ἐκλάμπουσα, ἐν Νεαῖς Πάτραις Ἀπόστολε· διό σε Ἑρωδίων, πάντες γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ τῆς δόξης ὁ Ἥλιος, ἀνέτειλε σαρκὸς ὁμοιώματι, θεοχαρίτωτε, οὐ ταῖς ἀκτίσι διάλυσον, νοός μου τὴν σκοτίαν, Παρθένε Ἀχραντε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν Ἑπάτῃ πρῶτιστος Χριστὸν κηρύξας, Ἑρωδίων ἐνδοξε, φωταγωγεῖς τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἀγνωσίας ὑπάρχοντας· διό σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Ρῶν Ἑβδομήκοντα Χριστοῦ, Ἀγίων Ἀποστόλων, εἰς πέλων ὡς Θεοῦ, θεράπων θεοφόρος, καὶ τοῦ Παύλου συγγενής, ὡς οὗτος μαρτυρεῖ, τὴν πυρίπνοον χάριν τοῦ Παρακλήτου, ἐδέξω ἐν τῇ ψυχῇ σου, Ἡρωδίων Ἀπόστολε θεηγόρε· καὶ τὴν πανοπλίαν τοῦ φωτὸς ἐνδεδυμένος, ἐξῆλθες κηρύττων τοῖς ἔθνεσι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀπόρρητον κένωσιν, καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐλευθερίαν καὶ λύτρωσιν καὶ ἀγιασμόν, τοῖς δεδουλωμένοις τῷ παναλαίστορι ἐχθρῷ· καὶ ἐν Νέαις Πάτραις γεγωνώς, τὸν λόγον τῆς πίστεως διέσπειρας, καὶ μαρτυρικῶς Χριστῷ ἀνελήλυθας, καλῶς τελέσας τὸν δρόμον σου· διό σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἡρωδίωνος, ἐνὸς ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἐπισκόπου Νέων Πατρῶν (Ἰπάτης).

Στίχ. Νέαις Πάτραις ἔλαμψε φῶς εὐσεβείας.

Ἡρωδίων κράτιστος Πνεύματι θείῳ.

Ὁγδοάτη Ἡρωδίωνος ἐνθεν θυμὸς Θεῷ ἤρθη.

Οὗτος ὁ μακάριος εἰς ὧν τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, καὶ συγγενῆς τυγχάνων τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου, οὗ μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ (κεφ. ιστ΄. 11), τοῖς Ἀγίοις Ἀποστόλοις διηκόνει ἅπασι. Μετὰ δὲ ταῦτα χειροτονεῖται πρεσβύτερος, εἶτα Ἐπίσκοπος Νέων Πατρῶν, ἐνθα πρῶτος Χριστὸν ἐκήρυξε. Πολλοὺς δὲ τῶν Ἑλλήνων διδασκῶν καὶ ἐπιστρέφων πρὸς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, φθονηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, ὑπέστη πολλά· ἐπιστάντες γὰρ μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, πρῶτον μὲν ἔτυψαν αὐτὸν ἰσχυρῶς, καὶ λίθοις τὸ στόμα αὐτοῦ συνέτριψαν. Εἶτα ξύλοις κρουσθεὶς ὑπὸ αὐτῶν κατὰ κεφαλῆς, μαχαίρα κατασφάττεται· καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς, οἷά περ Ἀπόστολος θεῖος, τῶν Χριστοκτόνων τὴν δεινὴν, Ἡρωδίων μανίαν ὑπέμεινας, καὶ ὑφ' ὧν θανατούμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον χαίρων ἤρθης.

Wς τοῦ Σωτῆρος μιμητῆν, παίοντες καὶ κρούοντες ξύλοις, τῶν θεοκτόνων ὁ ἔσμός, Ἑρωδίων ἀπηνῶς θανατοῦσί σε, ἀλλὰ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς ζωὴν τὴν ὑπερκόσμιον νικηφόρος.

Iνώσιν ἐκλάμπων θεϊκὴν, τοὺς ἐν ἀγνωσίᾳ κειμένους, πρὸς φῶς ἐγείρεις θαυμαστόν, Ἑρωδίων τῆς Χριστοῦ ἐπιγνώσεως, καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας· ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Eκ τῆς ἀχράντου σου γαστρός, σάρκα προσλαβὼν ἀπορρήτως, ὁ Ὑπερούσιος Θεός, οὐσιώδη τὸ ἡμέτερον Ἄχραντε, καὶ τὸν κόσμον διέσωσε, τῆς ἀρχαίας καταδίκης τῆς ἐκ τοῦ ξύλου.

ᾠδὴ γ'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Fείδροις τῶν ἐνθέων διδαχῶν σου, καὶ λύθρω τῶν σῶν αἱμάτων. **I**επαναοίδιμε, ἅπασαν ἡγίασας, καὶ πλουσίως ἤρδευσας, καὶ καρποφόρον ἔδειξας καρποῖς τῆς πίστεως, Πατρῶν ὧ Ἑρωδίων τὴν χθόνα, μυστικῶς τῶν Νέων, ὑμνοῦσάν σε θεόφρον.

Aνωθεν μὴ παύσῃ ἐποπτεύων, Κυρίῳ ὧ Ἑρωδίων παριστάμενος, ἦν περ πόνοις ἰδρυσας, καὶ Χριστῷ ὠδήγησας, λόγοις ὁμοῦ καὶ πράξεσι καὶ θείοις θαύμασι, Πατρῶν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Νέων, πρὸς σὲ ἀφορῶσαν, ὡς ἐκλεκτὸν ποιμένα.

Gύσκηνος τελῶν τοῖς Ἀποστόλοις, καὶ Παύλῳ τῷ ἱερῷ διακονούμενος, μυστηρίων μέτοχος, οὐρανόθεν γέγονας, καὶ ἐνθεος διάκονος καὶ ὑπηρέτης σοφός, Χριστοῦ τῆς ἐν σαρκὶ παρουσίας, δι' ἧς Ἑρωδίων, ὁ κόσμος ἀνεπλάσθη.

Θεοτοκίον.

Iασαι ψυχὴν μου τὴν νοσοῦσαν, καὶ σύντριψον τὸν ἐχθρὸν τὸν πολεμοῦντά με, καὶ τὸν νοῦν μου κάθαρον, ἐκ πάσης φαυλότητος, καὶ ρυπαρίας Ἄχραντε χαμαιπετῶν λογισμῶν πρὸς σὲ γὰρ προστρέχω, καὶ τὴν σωστικὴν σου, αἰτοῦμαι προστασίαν.

ᾠδὴ δ'. Ἄπας γηγενής.

Mύστης ἀληθής, καὶ θεῖος Ἀπόστολος Χριστοῦ γενόμενος, Ἑρωδίων πάνσοφε, εὐηγγελίσω πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, τὴν τούτου ὑπὲρ ἐννοιαν ἄφραστον κένωσιν, δι' ἧς πλούτου, θεϊκῆς χρηστότητος, ἐπληρώθη ἡ φύσις ἡ ἑκπτωτος.

Ο λω τῷ φωτί, τῆς ἄνω λαμπρότητος περιχεόμενος, Ἡρωδίων ἔνδοξε, πάσης ἀνάγκης καὶ περιστάσεως, ἰκέτευε τοῦ ρύεσθαι ταύτην τὴν ποιμνὴν σου, ἣν μερίδα, ἐκλεκτὴν ἀνέδειξας, καὶ Χριστῷ σεσωσμένην προσήγαγες.

Υ μνοις καὶ ὡδαῖς, ἡ πόλις σου σήμερον Ἰπάτη μέλπει σε, πόδι ἐορτάζουσα, τὴν φωτοφόρον καὶ θείαν μνήμην σου, ἣν σκέπε καὶ διάσωζε ταῖς προστασίαις σου, Ἡρωδίων, πάσης περιστάσεως, ὡς ποιμὴν καὶ θερμὸς ἡμῶν ἔφορος.

Θεοτοκίον.

Υ δωρ τῆς ζωῆς, ὡς κρήνη ζωήρρυτος κόσμῳ ἐπήγασας, τὸν Χριστὸν κηῆσασα, ζωοποιοῦντα τοὺς πρὶν τεθνήξαντας, ἀπάτη τῇ τοῦ ὄφως, μόνη Πανύμνητε· διὸ Κόρη, τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, νεκρωθεῖσαν πολλοῖς ἀμαρτήμασι.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸς τοῖς ἄστροις.

Λ ιακωνῶν Ἡρωδίων, τοῖς Ἀποστόλοις τοῦ Χριστοῦ, καὶ συγγενῆς ὧν τοῦ Παύλου, καὶ τῶν καμάτων μιμητῆς, μυσταγωγὸς θεῖος ὄφθης, τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.

Θεοτοκίον.

Ρ ὸν Ὑπερούσιον Λόγον, κηῆσασα μετὰ σαρκός, ὃ ἦν μηδὲ ὡς τραπέντα, δι' ἀγαθότητα πολλήν, ἡμᾶς Παρθένε ἀνάγεις, ἐξ ἧς πεπτώκαμεν δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Χ ἄρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ ψυχῇ σου σκηνώσασα, Ἡρωδίων πανεύφημε, Ἀπόστολον θεῖόν σε, καὶ λαμπρὸν φωστῆρα, τῆς οἰκονομίας, τοῦ κενωθέντος δι' ἡμᾶς, δι' εὐσπλαγχνίας πέλαγος ἔδειξεν ἐντεῦθεν διηκόνησας, καὶ ἱερῶς ἐλειτούργησας, τοῖς αὐτοῦ ἐπιτάγμασι, διανοίας θερμότητι.

Π αῦλος ὁ θεσπέσιος, σὲ συγγενῆ μεμαρτύρηκεν, Ἡρωδίων Ἀπόστολε, θερμῶς ἀνακείμενον, ὀλικῇ καρδίᾳ, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, οὐ τὸν

Σταυρὸν φέρων σοφέ, ἀνακηρύττεις τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς τούτου ἀγαθότητος, καὶ τῶν παθῶν τούτου μέτοχος, γεγονῶς συνδεδόξασαι, ἐν τῇ ἄνω λαμπρότητι.

Φθίαν ὡς κατέλαβες, θείῳ κινούμενος Πνεύματι, Ἡρωδίων μακάριε, τὸν λόγον τῆς χάριτος, ἅπασι κηρύττεις, καὶ ἐν Νέαις Πατραις, ὡς παραγένου τῷ φωτί, τῆς εὐσεβείας πολλοῖς κατηύγασας, ὡς ἔνθεος Ἀπόστολος, καὶ μαρτυρίου τοῖς σκάμμασι, τὴν ἐν ταύταις ἐλάμπρυνας, Ἐκκλησίαν ὑμνοῦσάν σε.

Χαίρει ἐορτάζουσα, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν, Ἡρωδίων Ἀπόστολε, Ὑπάτη ἢ πόλις σου· ταύτης γὰρ αἰτία, καὶ πρόξενος ὠφθης, τῶν ὑπὲρ λόγον ἀγαθῶν, Χριστοῦ κηρύξας τὴν ἀγαθότητα, καὶ ταύτης πρῶτος γέγονας, Ἀρχιερεὺς καὶ διδάσκαλος· ἦν καὶ νῦν περιφύλαττε, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ρῶ φωτὶ τῶν λόγων σου, τῆς ἀλογίας ψυχᾶς ἐξαίρων, τῷ Ὑπερθέῳ Λόγῳ Χριστῷ, ὡς ὀψώνιον προσάγεις, τοὺς πρὶν τῇ πλάνῃ δουλεύοντας· τῆς ἄνω γὰρ ἐλευθερίας, τὰ ἀγαθὰ προφαίνων, θεολήπτω ζωῇ, τέκνα φωτὸς εἰργάσω, καὶ σκεύη τίμια Θεῷ, οὓς ὁ ἐχθρὸς δολίως ὑπηγάγετο· καὶ σοφῶς ἱερουργῶν, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς χάριτος, μαρτυρικῇ ἐνστάσει Χριστὸν δοξάζεις, καὶ οἰκείῳ αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν ποτίζεις. Ἄλλ' ὦ Ἀπόστολε Ἡρωδίων, τῷ Διδασκάλῳ καὶ Σωτῆρι πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου ἢ γ'· καὶ στ'· ὡδή. Ἀπόστολον πρὸς Ρωμαίους, οὗ τινος προτάσσομεν τὸ ἐξῆς Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος αὐτοῦ...

Στίχ. Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Ἀδελφοί, συνίσθημι ὑμῖν Φοίβην...

Ζήτηι τῇ Παρασκευῇ τῆς ε' Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπε ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου...

Ζήτει τῇ ιη΄. Ἰανουαρίου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...

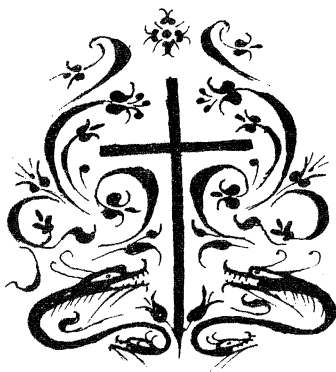
Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἡρωδίων μύστα Χριστοῦ, τοῦ Εὐαγγελίου, θεηγόρος μυσταγωγός· χαίροις τῆς Ὑπάτης, ποιμὴν καὶ πολιούχος, καὶ πρὸς Χριστὸν μεσίτης, ὁ ἐτοιμότατος.

Δίστιχον.

Ἡρωδίων πρόσδεξαι τοῦτον τὸν ὕμνον

Ὅν σοι Γεράσιμος ἀνέπλεξεν ἤδη.

Κοντάκιον

«Ἐν Ἰπάτῃ πρῶτιστος Χριστὸν κηρύξας,
Ἡρωδίων ἔνδοξε,
φωταγωγεῖς τοὺς ἐν νυκτί,
τῆς ἀγνωσίας ὑπάρχοντας·
διό σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε».